

TINO JURČIČAK SPLIT

53. SPLITSKO LJETO

Kako svladati gluhocu prostora: Kiril Manolov, Mihaela Komočar i Kamen Čanev

Vesele slike za opću dosadu

Iskustvo spašava pjevače

Samo je veliko iskustvo moglo spasiti načelno dobro izabrane pjevače u nebranom grožđu koji bi u drukčijim uvjetima pokazali više. Najkompletniji lik bila je nesretna Azucena Zlatmolre Nikolove, potencijalno dobar Manrico svježega glasa Kamena Čaneva, korektan Ferrando Ivica Čikeša. Dalje se od korektnog nisu mogli maknuti Mihaela Komočar kao Leonora i Kiril Manolov kao Grof Luna ili Ines Terezije Kusanović.

Redatelj se odlučio za niz ukočeno koreografiranih slika u kojima Cigani postaju "pirati s Kariba"

Maja STANETTI
Talijanski redatelj Maurizio Di Mattia postavljao je opere ponajviše na Dalekom istoku, a Verdijeva "Trubadura" i više puta, pa i za preksinoćne otvaranje Splitskog ljeta na tvrđavi Gripe, gluhoj kao topovi u njezinoj unutrašnjosti. Svojom postavom nije izazvao ni gnjev ni burne reakcije, nego kurtoazni pljesak pristojnog svijeta. Možda je zaplet "Trubadura" težak za prikaz pa se di Mattia odlučio za niz ukočeno koreografiranih slika u kojima

Cigani postaju "pirati s Kariba" i u kojima se ne razlučuje kako se došlo do tragičnoga kraja. Ili se to redatelj samo "zabavljao" s protagonistima i publikom slijedeći svoje uvjerenje da je operna zabava, spektakl, veselje za puk? No tim je nemuštim veseljem polučio samo neizrecivu dosadu. A i o ma kakvim je interesima riječ, pitanje njegova angažiranja ne bi trebalo sići s dnevnog reda. Ništa nisu mogli spasiti razigrani kostimi D. Dedijer. U suprotnosti bila je strogo suha scenografija M. Gozzea. To je upotpunila

čudljivo obojena, škrt rasvjeta S. Barbarića. Protagonisti su se snalazili kako su umjeli. Dirigent I. Lipanović im je nastojao pomoći, ujedno nastojeći učiniti orkestar razabirljivim no bez cjelovitosti unutarnje dinamike. Muku je mučio i zbor čiji se zvuk ponegdje pretvarao u odrješitu viku ne bi li se premostio jaz do slušatelja. Pa iako je prostor evidentno nepovoljan, kamen smutnje ostaje redatelj, koji je uspio ostvariti nedopustivo: jedno od najboljih otvaranja Splitskog ljeta.